

технології освітніх послуг). Важливими їх результатами є підвищення конкурентоспроможності власних освітніх послуг; залучення інвестицій від учасників кластеру, що дозволяють впроваджувати власні і світові освітні інновації; вплив на інноваційний розвиток економіки регіону та країни. Ще одним пріоритетним управлінським напрямом стратегічної діяльності у ВНЗ є формування наукових шкіл, які зберігають, розвивають і поширюють інформаційні бази професійних знань, а також створюють освітні інновації.

Автором розроблена система індикаторів інноваційної освітньої діяльності ВНЗ. Проведений аналіз завдань для всіх рівнів управління інноваційною освітньою діяльністю потрібний для подальшого моделювання управління відповідним ресурсним забезпеченням ВНЗ.

СМАЛЬ С.Є., РУДАВІН А.А., ІСТОМІН А.В., магістранти, м. Харків, НТУ «ХП»

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

З урахування соціально-економічних особливостей сьогодення можна виділити наступні заходи.

Забезпечити проведення вартісної оцінки та прийняття на баланс підприємств та організацій у вигляді нематеріальних активів об'єктів права інтелектуальної власності, інших результатів наукової та науково-технічної діяльності, що створені за державні кошти та призначені до використання. Це надзвичайно актуально для підприємств науково-технічної сфери й тих, які мають бути приватизовані.

Сприяти поетапному створенню національної мережі комерціалізації та трансферу технологій і інновацій на основі організації регіональних центрів комерціалізації та трансферу технологій і інновацій. Це поліпшить інфраструктуру взаємодії між ринком і науково-дослідними організаціями, сприятиме доступу підприємницьких структур та промислових підприємств

до новітніх технологій, підвищить результативність науки, стимулюватиме організації-виконавці та керівників проектів уже на ранніх етапах розв'язувати проблеми їх ринкового використання.

Враховувати, що за умов слабого попиту промисловості на науково-технічні здобутки і значних обсягів досліджень, виконаних за державні кошти, перспективною формою просування об'єктів інтелектуальної власності у господарський обіг може бути розробка програм і стимулів науково-технологічного партнерства між державними структурами в академічному, галузевому й освітянському секторах науки та промисловістю. Доцільно також розробити правову базу для можливості заснування державними організаціями науково-технологічного сектору малих інноваційних підприємств на основі результатів досліджень та об'єктів промислової власності саме державних організацій.

Знизити на 80–75% діючі ставки зборів за патентування винаходів та корисних моделей. Діюча фінансово-економічна криза може стимулювати процес відмови українських державних підприємств та наукових організацій від прав на інтелектуальну власність та переміщення потоку інтелектуальної власності до фізичних осіб, для яких встановлено пільги зі сплати зборів.

Розробити та запровадити механізми державної підтримки патентування винаходів, що створені відповідно до пріоритетів технологічного розвитку країни, за кордоном. Це сприятиме підвищенню кількості іноземних патентів, отриманих підприємствами та організаціями України, та правовій захищеності експорту наукоємної та інноваційної продукції в іноземні країни, зменшить ризики такого експорту.

Впровадити з 2012 року державне статистичне спостереження створення та використання передових виробничих технологій, нових в Україні, у світі та принципово нових, з урахуванням використаних об'єктів інтелектуальної власності та їх патентної чистоти. Це дозволить щороку відстежувати ситуацію щодо результативності співпраці творців інтелектуальних розробок,

підприємств і організацій щодо їх впровадження, а також рівень впливу суб'єктів науково-технологічної сфери на продуктивність праці та конкурентоспроможність продукції та послуг та приймати адекватні державні рішення. На цей час у Державному комітеті статистики України розроблено проекти інструкції та статистичні форми стосовно спостережень, наведених вище.

Розробити порядок визначення винагороди, роялті, паушального платежу авторам за використання майнових прав на об'єкти права інтелектуальної власності, створених за державні кошти. Неврегульованість цього питання та відсутність традицій виплати винагороди призводять до виплат винахідникам на підприємствах незначних сум протягом перших двох років або повної відсутності здійснення виплати, що має наслідком незацікавленість винахідників та авторів у використанні об'єктів права інтелектуальної власності, гальмування винахідницької діяльності.

СТРОКОВ Є.М., ТИМОФЕЄВ В.М., д.е.н., проф.

МЕРЕЖЕВА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Складність вироблення інноваційної політики для підприємств взагалі, та машинобудівних підприємств зокрема, полягає в тому, що в різноманітні швидких змін як у зовнішньому середовищі, так і в середині самого підприємства, старий досвід ведення справ і вирішення завдань вже не спрацьовує, а новий досвід накопичується вкрай повільно.

Для рішення цих питань вважаємо правомірним і обґрунтованим запропонувати такий алгоритм дій, що представлений на рис.1 – Трисекторна мережева модель управління інноваційною політикою.